

Soldevila

Castell de l'Areny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	A la zona est del terme municipal.
Emplaçament	A la ctra de Castell de l'Areny agafar el camí de Camprubí, seguir uns 3,30 km.
Alçada:	910

Coordenades:

Latitud:	42.17277
Longitud:	1.96277
UTM Est (X):	414331
UTM Nord (Y):	4669480

Classificació

Número de fitxa	08057 - 4
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVII-XVIII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	La casa està deshabitada i mostra la majoria de forjats parcialment ensorrats junt amb altres elements estructurals.
Protecció	Inexistent
Número inventari	Si, IPA 3137
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08056A003000140000WY
Autoria de la fitxa	Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa:	dt., 03/02/2015 - 01:00

Descripció

La masia està emplaçada en un morral planer que s'aixeca per sobre de la riera de Camprubí o Can Rubí, i a peu de la pista. La masia està conformada per diversos elements, la casa, les restes del paller, alguns annexes i coberts menors destinats probablement al bestiar, el pla de l'era i un pou. El conjunt de les construccions que conformen la masia estan en mal estat, algunes ensorrades i molt malmeses.

La casa és de planta rectangular, tot i que amb alguns annexes i estructures adossades que en sobresurten, està coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana principal que obra al sud-est. Consta de planta baixa, primera i segona. A grans trets s'identifica una primera estructura de dos cossos paral·lels orientats est-oest i separats per un mur de càrrega; posteriorment és va ampliar amb un tercer cos paral·lel afegit al costat més nord. Els murs de la part més antiga són fets amb carreus desbastats junt amb algunes pedres irregulars, amb carreus allargats i de poca alçada a les cantoneres; en els murs de l'ampliació nord el parament és més irregular i les cantoneres són fetes amb peces de mides majors i més ben polides.

Pel que fa a les obertures cal dir que la façana principal, orientada al sud-est, hi ha la porta principal d'accés és de llinda plana de fusta, brancals de carreus sense diferenciar dels murs junt amb muntants de fusta. Al costat nord de la porta principal hi ha un altre accés a l'interior, és una obertura emmarcada amb maó massís de poc gruix que a la llinda està posat a plec de llibre formant un arc rebaixat. Al mur més nord també hi ha altres portes d'accés a l'interior d'aquest cos, són amb carreus als brancals i llinda plana de fusta. A la façana posterior trobem una altra porta d'accés de tipologia senzilla a la que s'hi arribava a través d'una curta escala exterior, dona accés a la planta primera. La resta d'obertures són de configuració bastant senzilla, la majoria amb llinda plana de fusta, també n'hi ha alguna de petita a nivell de planta baixa emmarcada en carreus.

A l'interior podem veure alguns forjats de biga i posts de fusta i altres amb encofrat de morter de guix i calç. La planta baixa era destinada a ús del bestiar, encara hi ha algunes menjadores. La planta primera s'hi pot veure l'espai destinat a cuina amb els fogons, la pica, la llar de foc amb el forn de pa, una cendrera i una petita llosa sobresortint del mur generalment per col·locar el llum d'oli o les teies. Es pot veure almenys un finestra amb festejadors, a l'espai que ocuparia la sala. La resta d'espais no són accessibles pel mal estat dels forjats.

A l'exterior podem veure restes d'algunes estructures que s'adossaven a la casa, segurament magatzems i corts, també es conserven alguns murs del que devia ser el paller.

A pocs metres al nord de la casa, al peu de la pista, hi ha el pou d'aigua, és de planta circular, ha perdut la coberta però encara té l'estructura força sencera.

Història

L'estructura que ens ha arribat de la casa de la masia Soldevila sembla correspondre a una construcció d'entorn al segle XVII, amb elements o parts de l'estructura que poden correspondre al període baix-medieval, junt amb altres elements de cronologies posteriors. És el cas de l'ampliació de la casa amb un cos més, la qual pot ser del segle XVIII, tot i que prèviament a aquesta ampliació potser ja s'havia augmentat l'alçada de la casa. Algunes modificacions o reformes ens assenyalen cronologies posteriors, ja més entrat el segle XIX.

Documentalment tenim notícia d'una referència al mas que es remunta al segle XIV, es tracta d'un establiment fet per Pere de Fonollet i la seva dona Marquesa, vescomtes d'Illa i senyors de la Portella i de Lluçà d'un tros de terra a Bernat sa Rota, de la parròquia de Castell de l'Areny, els possessors havien de pagar una quantitat de cereal al senyor de la Portella i la tercera part dels fruits obtinguts a la terra als possessors dels masos Soldevila i de "Malrèn". A més, Soldevila també apareix com una de les afrontacions d'aquest tros de terra.

Altres notícies posteriors les trobem per exemple, en el fogatge de 1497, on consta un tal Soldevila entre les

referències de Castell. En el fogatge de 1553 hi consta també un Bernat Soldevila.

Altres notícies documentals les trobem ja al segle XVIII. Entre aquestes podem esmentar que un document cadastral conservat a l'Arxiu Municipal, datat al 1716, en el qual consta Soldevila que és habitada per Joan Casals i Soldevila, propietari (AMCA, caixa 180). En aquest mateix document també hi ha la referència als imports per els emprius dels masos Puig, Solà, Casas, Rota, Soldevila i la Costa. Durant aquest segle XVIII la masia és referenciada en diversos documents cadastrals.

El mas Soldevila té dins la seva propietat un molí fariner, situat a peu de la riera de Camprubí, vers sud-est de la casa. No sabem exactament des de quan existeix el molí, podria prou ser d'origen medieval, si que la construcció actual té una data del segle XVIII a la llinda de la porta. És també a partir del segle XVIII que consten diverses notícies als registres de matrícules industrials on apareix el molí de Soldevila.

Al segle XIX també hi ha diverses notícies de la masia Soldevila, una de les quals la trobem al llibre "Registro de las casas de campo de cada distrito y los aforados de guerra. n°63. 1856 n° 32" (ACBR), en l'apartat de Castell de l'Areny s'esmenta la masia Soldevila, en la que s'hi relaciona a Raimundo Tubau. En una relació d'habitants de Castell de l'Areny datada a 14 de gener de 1898 consta que a Soldevila, identificada amb el número 75, hi vivien deu persones.

Cap als anys trenta del segle XX la propietat de Soldevila és comprada pels nous propietaris de Camprubí, passant a forma part d'una grandiosa propietat.

Bibliografia

BOLÓS, Jordi (2009). Diplomataris del monestir de Sant Pere de la Portella. Fundació Noguera (Diplomataris; 47), Barcelona.

CAMPRUBÍ SENSADA, J. (1981): Castell de l'Areny, Ed. El Vilatà, Gironella.

IGLESIAS, Josep (1979). El Fogatge de 1553. Fundació Salvador Vives Casajuana, Barcelona.

IGLESIAS, Josep (1991). El Fogatge de 1497. Fundació Salvador Vives Casajuana, Barcelona.

SERRA VILARÓ, J. (1989): Baronies de Pinós i Mataplana. Reproducció facsímil de l'obra de 1930, editat el 1989 pel Centre d'Estudis Baganesos.

TORRES, C.A.(1905) . "Itinerari per les Valls Altes del Llobregat. Berguedà", p. 167, Barcelona.

TREPAT, M. A. (2010): Camprubí. Estudi inèdit.

